

PROTOKÓŁ

3. posiedzenia Rady Naukowej Dyscyplin Matematyka i Informatyka,

które odbyło się w dniu 25 lutego 2021 r.

1. Otwarcie posiedzenia i przyjęcie porządku obrad.

Przewodniczący RNDMI prof. Andrzej Tarlecki otworzył posiedzenie Rady. Lista obecności członków RNDMI została sprawdzona przez głosowanie w aplikacji Ankieter. Podczas tego posiedzenia obecni też byli:

- w sprawie przewodu doktorskiego mgr. Karola Węgrzyckiego:
 - promotor: dr hab. Marcin Mucha
- w sprawie przewodu doktorskiego mgr. Rafała Zaborowskiego:
 - recenzent: prof. Dariusz Plewczyński
- w sprawie postępowania habilitacyjnego dr. Łukasza Mikulskiego:
 - sekretarz komisji: prof. Jerzy Tyszkiewicz
- w sprawie postępowania habilitacyjnego dr. Michała Józwickowskiego:
 - sekretarz komisji: dr hab. Tomasz Maszczyk,
 - recenzenci: prof. Robert Wolak, dr hab. Piotr Mormul,
 - członek komisji: prof. Henryk Żołądek
- w sprawie postępowania habilitacyjnego dr. Adama Przeździeckiego:
 - przewodniczący komisji: prof. dr hab. Stanisław Kasjan
 - sekretarz komisji: dr hab. Marek Zawadowski
 - członkowie komisji: dr hab. Andrzej Mróz, prof. Stanisław Betley
- w sprawach szeregu przewodów doktorskich:
 - przewodniczący stałej Komisji Doktorskiej Analityczno-Probabilistycznej: prof. Piotr Rybka

W posiedzeniu brali też udział: mgr Piotra Jarmoła – pracownik administracyjny Wydziału Matematyki, Informatyki i Mechaniki Uniwersytetu Warszawskiego, mgr Agnieszka Augustyniak – pracownik Biura Rad Naukowych (BRN) oraz mgr Piotr Popow pracownik BRN i Kierownik Sekcji Obsługi Rad Naukowych Dyscyplin w Dziedzinie Nauk Ścisłych i Przyrodniczych, pełniący na posiedzeniu funkcję Mistrza Głosowań (MG). Funkcja MG

obejmuje obsługę głosowań w systemie Ankieter oraz uprawnia do zabrania głosu w ich sprawie podczas posiedzenia Rady.

Przewodniczący przedstawił proponowany porządek obrad Rady.

Rada, w głosowaniu jawnym przy pomocy Ankietera, sprawdziła listę obecności i przyjęła porządek obrad stosunkiem głosów 33 za do 0 przeciw, przy 2 głosach wstrzymujących się.

2. Bieżące informacje.

Przewodniczący poprosił członków Rady o dostarczanie upoważnień do przetwarzania danych osobowych oraz oświadczeń o przeszkoleniu z zakresu ochrony informacji i przetwarzania danych osobowych.

3. Przyjęcie protokołu z posiedzenia RND z dnia 28 stycznia 2021 r. oraz protokołu z dnia 4 lutego 2021 r.

Przewodniczący przypomniał, że protokoły z dnia 28 stycznia 2021 r. oraz z dnia 4 lutego 2021 r. zostały wcześniej udostępnione członkom Rady. Wyjaśnił, iż nieprzegłosowane protokoły znajdują się w zakładce „Pozostałe materiały” na stronie RNDMI. Wobec braku uwag poprosił o uruchomienie w aplikacji Ankieter stosownych głosowań.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, przyjęła protokół z posiedzenia RNDMI UW z dnia 28 stycznia 2021 r. stosunkiem głosów 34 za do 0 przeciw, przy 3 wstrzymujących się, oraz protokół z posiedzenia RNDMI UW z dnia 4 lutego 2021 r. stosunkiem głosów 35 za do 0 przeciw, przy 2 wstrzymujących się.

4. Postępowania doktorskie

4.1. Nadanie stopnia doktora mgr. Piotrowi Kozarzewskiemu

Przewodniczący poprosił o zreferowanie sprawy przewodu doktorskiego mgr. Piotra Kozarzewskiego przez prof. Piotra Rybkę, który poinformował Radę, że przewód doktorski wszczęto w dniu 14 kwietnia 2016 r., promotorami byli: prof. Agnieszka Kałamajska

(Uniwersytet Warszawski) i dr hab. Elvira Zappale (Sapienza - University of Rome), a recenzentami: prof. Krzysztof Chełmiński (Politechnika Warszawska) i dr hab. Tomasz Adamowicz (Instytut Matematyczny PAN). Tematem rozprawy doktorskiej było „Compensated compactness and DiPerna-Majda measures” (Skompensowana zwartość oraz miary DiPerny-Majdy).

Referent poinformował, że mgr. Kozarzewski złożył pracę w 2020 r. i zdał egzaminy z dyscypliny podstawowej i dyscypliny dodatkowej. Wpłynęły dwie pozytywne recenzje. Publiczna obrona, która miała miejsce 1 lutego 2021 r., przebiegła sprawnie. Komisja przyjęła wniosek do Rady o nadanie stopnia doktora w głosowaniu stosunkiem 11 głosów za, 0 przeciw i 1 wstrzymującym się.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, nadała mgr. Piotrowi Kozarzewskiemu stopień doktora stosunkiem głosów 29 za do 0 przeciw przy 0 wstrzymujących się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 9 w sprawie nadania mgr. Piotrowi Kozarzewskiemu stopnia doktora w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka.

4.2. Nadanie stopnia doktora mgr. Karolowi Węgrzyckiemu oraz wyróżnienie rozprawy doktorskiej

Przewodniczący poprosił o zreferowanie sprawy przewodu doktorskiego mgr. Karola Węgrzyckiego przez prof. Łukasza Kowalika, który poinformował Radę, że przewód doktorski wszczęto w dniu 27 września 2018 r., promotorem był dr hab. Marcin Mucha (Uniwersytet Warszawski), a recenzentami: dr hab. Jarosław Byrka (Uniwersytet Wrocławski) i prof. Seth Pettie (University of Michigan). Tematem rozprawy doktorskiej było „Provably Optimal Dynamic Programming” (Programowanie dynamiczne z gwarancjami).

Referent poinformował, że obie recenzje były bardzo pozytywne. Jedna z nich została zakończona wnioskiem o wyróżnienie. Obrona odbyła się 18 lutego 2021 r. Komisja jednogłośnie przyjęła wniosek do Rady o nadanie stopnia doktora oraz o wyróżnienie rozprawy doktorskiej. Prof. Kowalik przeczytał uzasadnienie przewodniczącego komisji w

sprawie wyróżnienia rozprawy oraz nadania stopnia, w której Kandydat i jego prace są przedstawione w samych superlatywach.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, nadała mgr. Karolowi Węgrzyckiemu stopień doktora stosunkiem głosów 29 za do 0 przeciw przy 0 wstrzymujących się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 10 w sprawie nadania mgr. Karolowi Węgrzyckiemu stopnia doktora w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka.

Następnie Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, wyróżniła rozprawę doktorską dr. Karola Węgrzyckiego pt. „Provably Optimal Dynamic Programming” (Programowanie dynamiczne z gwarancjami) stosunkiem głosów 26 za do 0 przeciw przy 3 wstrzymujących się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 11 w sprawie wyróżnienia rozprawy doktorskiej dr. Karola Węgrzyckiego pt. „Provably Optimal Dynamic Programming” (Programowanie dynamiczne z gwarancjami).

4.3. Nadanie stopnia doktora mgr. Rafałowi Zaborowskiemu oraz wyróżnienie rozprawy doktorskiej

Przewodniczący poprosił o zreferowanie sprawy przewodu doktorskiego mgr. Rafała Zaborowskiego przez dr hab. Bartosza Klina, który poinformował Radę, że przewód doktorski wszczęto w dniu 27 września 2018 r., promotorem był dr hab. Bartosz Wilczyński (Uniwersytet Warszawski), a recenzentami: prof. Małgorzata Kotulska (Politechnika Wrocławska) i prof. Dariusz Plewczyński (Centrum Nowych Technologii UW). Tematem rozprawy doktorskiej było „Computational methods for differential analysis of chromatin contact matrices” (Metody obliczeniowe w analizie różnicowej macierzy kontaktów chromatynowych).

Referent poinformował, że obie recenzje były bardzo pozytywne i zakończone wnioskiem o wyróżnienie rozprawy doktorskiej. Obrona odbyła się 18 lutego 2021 r. Przebiegła bardzo sprawnie, Kandydat wygłosił przejrzystą i przemyślaną prezentację. Komisja jednogłośnie przyjęła wniosek do Rady o nadanie stopnia doktora. Dłuższa dyskusja na posiedzeniu Komisji wywiązała się w sprawie wyróżnienia. Członkowie Komisji pytali recenzentów, dlaczego o takie wyróżnienie wnioskują, i takie wyjaśnienie uzyskali. Przewodniczący komisji prof. Szałas przygotował uzasadnienie, które przytoczył dr hab. Klin. Komisja przyjęła wniosek o wyróżnienie rozprawy doktorskiej w głosowaniu stosunkiem 9 głosów za, 0 przeciw i 1 wstrzymującym się.

Obecny na posiedzeniu Rady recenzent prof. Plewczyński w pełni poparł wniosek o wyróżnienie rozprawy. Uzasadniając tę rekomendację stwierdził, że metoda została solidnie ugruntowana matematycznie.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, nadała mgr. Rafałowi Zaborowskiemu stopień doktora stosunkiem głosów 29 za do 0 przeciw przy 0 wstrzymujących się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 12 w sprawie nadania mgr. Rafałowi Zaborowskiemu stopnia doktora w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka.

Następnie Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, wyróżniła rozprawę doktorską dr. Rafała Zaborowskiego pt. „Computational methods for differential analysis of chromatin contact matrices” (Metody obliczeniowe w analizie różnicowej macierzy kontaktów chromatynowych) stosunkiem głosów 20 za do 0 przeciw przy 7 wstrzymujących się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 13 w sprawie wyróżnienia rozprawy doktorskiej dr. Rafałowi Zaborowskiemu pt. „Computational methods for differential analysis of chromatin contact matrices” (Metody obliczeniowe w analizie różnicowej macierzy kontaktów chromatynowych).

4.4. Zmiana egzaminu doktorskiego z dyscypliny dodatkowej z Ekonomia na Historia pomiaru w naukach ścisłych i społecznych, zatwierdzenie egzaminatora prof. dr hab. Michała Kopczyńskiego w przewodzie doktorskim mgr. Łukasza Rajkowskiego.

Przewodniczący poprosił o zreferowanie sprawy prof. Piotra Rybkę, który poinformował Radę, że promotorem w przewodzie doktorskim mgr. Rajkowskiego jest prof. Wojciech Niemirowicz (Uniwersytet Warszawski). Kandydat złożył wniosek o zmianę zakresu egzaminu doktorskiego z dyscypliny dodatkowej z Ekonomia na Historia pomiaru w naukach ścisłych i społecznych, jednocześnie prosząc o zatwierdzenie egzaminatora w osobie prof. Michała Kopczyńskiego.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, zmieniła zakres egzaminu doktorskiego z dyscypliny dodatkowej z Ekonomia na Historia pomiaru w naukach ścisłych i społecznych stosunkiem głosów 26 za do 0 przeciw przy 1 wstrzymujących się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, wyznaczyła egzaminatora prof. dr hab. Michała Kopczyńskiego w egzaminie doktorskim z Historii pomiaru w naukach ścisłych i społecznych, stosunkiem głosów 23 za do 0 przeciw przy 1 wstrzymujących się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 14 w sprawie zmiany zakresu egzaminu doktorskiego z dyscypliny dodatkowej z Ekonomia na Historia pomiaru w naukach ścisłych i społecznych oraz zatwierdziła na egzaminatora prof. dr hab. Michała Kopczyńskiego w przewodzie doktorskim mgr. Łukasza Rajkowskiego.

4.5. Zatwierdzenie recenzentów, wyznaczenie zakresu egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej oraz powołanie Komisji Egzaminacyjnej do jego przeprowadzenia w przewodzie doktorskim mgr. Mateusza Rapickiego.

Przewodniczący poprosił o zreferowanie sprawy prof. Piotra Rybkę, który poinformował Radę, że mgr. Rapicki przygotowuje rozprawę pod opieką dr hab. Adama Osękowskiego. Komisja doktorska proponuje powołanie recenzentów: prof. Mariusza Mirka (Rutgers University) i dr hab. Michała Wojciechowskiego (Instytut Matematyczny PAN). Następnie pokrótce opisał sylwetki proponowanych recenzentów. Kolejny wniosek dotyczy wyznaczenia zakresu egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej: Nierówności maksymalne i powołania Komisji Egzaminacyjnej do egzaminu z dyscypliny podstawowej w składzie: prof. Rybka jako przewodniczący komisji, dr hab. Osękowski-promotor, prof. Piotr Mucha i dr hab. Witold Bednorz.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, zatwierdziła prof. Mariusza Mirka jako recenzenta rozprawy doktorskiej w przewodzie doktorskim mgr. Rapickiego stosunkiem głosów 29 za do 0 przeciw przy 0 wstrzymujących się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, zatwierdziła dr hab. Michała Wojciechowskiego jako recenzenta rozprawy doktorskiej w przewodzie doktorskim mgr. Rapickiego stosunkiem głosów 26 za do 0 przeciw przy 3 wstrzymujących się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, zatwierdziła wyznaczenia tematu egzaminu doktorskiego dla mgr. Mateusza Rapickiego z dyscypliny podstawowej "Nierówności maksymalne" stosunkiem głosów 28 za do 0 przeciw przy 2 wstrzymujących się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, powołała w przewodzie doktorskim mgr. Mateusza Rapickiego Komisję Egzaminacyjną do egzaminu z dyscypliny podstawowej, w składzie:

- 1) prof. Piotr Rybka - Przewodniczący;
- 2) dr hab. Adam Osękowski, prof. ucz. - promotor;
- 3) prof. Piotr Mucha;
- 4) dr hab. Witold Bednorz, prof. ucz;

stosunkiem głosów 27 za do 0 przeciw przy 1 wstrzymującym się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 15 w sprawie wyznaczenia recenzentów, wyznaczenia zakresu dyscypliny podstawowej i powołania komisji egzaminacyjnej z dyscypliny podstawowej w przewodzie doktorskim mgr. Mateusza Rapickiego.

4.6. Zatwierdzenie recenzentów, wyznaczenie egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej oraz powołanie Komisji Egzaminacyjnej do jego przeprowadzenia w przewodzie doktorskim mgr. Łukasza Sienkiewicza.

Przewodniczący poprosił o zreferowanie sprawy dr hab. Andrzeja Webera. Referent poinformował Radę, iż przewód doktorski został wszczęty w 24 stycznia 2019 r., czyli jest procedowany według „starych” zasad. Promotorem mgr. Sienkiewicza jest prof. Jarosław Wiśniewski, a promotorem pomocniczym dr Joachim Jelisiejew. Tematem rozprawy doktorskiej jest: „Generalized Białynicki-Birula Decompositions” (Uogólnienia rozkładu Białynickiego-Biruli). Komisja wnioskuje o powołanie recenzentów: prof. Jerzego Weymana (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie) i prof. Jarod’a Alper’a (Univeristy of Washington). Następnie referent krótko przedstawił sylwetki proponowanych recenzentów. Kolejny wniosek dotyczy wyznaczenia egzaminu doktorskiego z dyscypliny podstawowej, którego proponowanym tematem jest Zastosowanie grup liniowych w geometrii algebraicznej, a ostatni wniosek dotyczy powołania Komisji Egzaminacyjnej do egzaminu z dyscypliny podstawowej w składzie: dr hab. Andrzej Weber jako przewodniczący komisji, prof. Jarosław Wiśniewski-promotor, prof. Adrian Langer, dr hab. Maciej Borodzik i prof. Jerzy Weyman.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, zatwierdziła prof. Weyman’a jako recenzenta rozprawy doktorskiej w przewodzie doktorskim mgr. Sienkiewicza stosunkiem głosów 28 za do 0 przeciw przy 0 wstrzymujących się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, zatwierdziła prof. Alpera jako recenzenta rozprawy doktorskiej w przewodzie doktorskim mgr. Sienkiewicza stosunkiem głosów 28 za do 0 przeciw przy 0 wstrzymujących się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, zatwierdziła wyznaczenia tematu egzaminu doktorskiego dla mgr. Łukasza Sienkiewicza z dyscypliny podstawowej

"Zastosowanie grup liniowych w geometrii algebraicznej" stosunkiem głosów 27 za do 0 przeciw przy 0 wstrzymujących się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, powołała w przewodzie doktorskim mgr. Mateusza Rapickiego Komisję Egzaminacyjną do egzaminu z dyscypliny podstawowej, w składzie:

- 1) dr hab. Andrzej Weber - Przewodniczący;
- 2) prof. dr hab. Jarosław Wiśniewski - promotor;
- 3) prof. dr hab. Adrian Langer;
- 4) dr hab. Maciej Borodzik;
- 5) prof. dr hab. Jerzy Weyman.

stosunkiem głosów 27 za do 0 przeciw przy 0 wstrzymującym się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 16 w sprawie wyznaczenia recenzentów, wyznaczenia zakresu dyscypliny podstawowej, powołania komisji egzaminacyjnej z dyscypliny podstawowej w przewodzie doktorskim mgr. Łukasza Sienkiewicza.

4.7. Zmiana języka rozprawy doktorskiej z języka angielskiego na język polski w przewodzie doktorskim mgr. Huberta Balsama.

Przewodniczący poprosił o zreferowanie sprawy prof. Rybkę. Referent poinformował Radę, iż mgr. Balsam pracujący nad rozprawą doktorską pt. „Relativistic α -stable process on metric spaces and its behaviour in random environment” (Relatywistyczny proces α -stabilny na przestrzeniach metrycznych i jego zachowanie w ośrodku losowym) pod opieką dr hab. Katarzyny Pietruskiej-Pałuby złożył wniosek o zamianę języka rozprawy z języka angielskiego na język polski.

Prof. Adrian Langer zapytał o powody procedowania tego wniosku na posiedzeniu Rady oraz o to, czy koniecznym jest pisanie rozprawy w języku angielskim. W odpowiedzi prof. Rybka stwierdził, że wniosek mgr. Balsama rozumiał, że chodzi o zmianę języka odwrotną to wcześniej zatwierdzonej, dlatego sprawa została wpisana w porządek obrad. Przyznał jednocześnie, że być może ta sprawa nie wymaga głosowania. Poproszony o wyjaśnienie, pracownik Wydziału p. Jarmoła potwierdził, że Kandydat składał pierwotnie podanie o zgodę

na przedstawienie pracy w języku angielskim i to zostało zatwierdzone. Stąd ten punkt w porządku obrad. Przewodniczący obiecał sprawdzić, czy takie sprawy powinny stawać w porządku obrad RNDMI. Prof. Wrzosek zapytał prof. Rybkę o merytoryczne powody zmiany decyzji mgr. Balsama w tej kwestii. Prof. Rybka zacytował argumentację wniosku, w którym mgr. Balsam pisze, że będzie łatwiej wyjaśnić zagadnienia w języku polskim.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, wyraziła zgodę na zmianę języka rozprawy doktorskiej w przewodzie doktorskim mgr. Huberta Balsama na język polski stosunkiem głosów 14 za do 7 przeciw przy 7 wstrzymujących się.

4.7. Powołanie Komisji Egzaminacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora mgr. Michała Lemańczyka.

Przewodniczący zreferował sprawę informując Radę, iż postępowanie jest prowadzone w tzw. „nowym” trybie. Zostało wszczęte 25 czerwca 2020 r. Promotorem jest dr hab. Joanna Kulaga-Przymus (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu). Tematem rozprawy doktorskiej jest „Recurrence of stochastic processes in some concentration of measure and entropy problems” (Czasy powrotów procesów stochastycznych w problemach koncentracji miary oraz entropii).

Prof. Tarlecki przypomniał, iż według uchwały nr 481 Senatu UW należy powołać Komisję Egzaminacyjną. Następnie przedstawił jej proponowany skład: dr hab. Krzysztof Barański, dr hab. Witold Bednorz, dr hab. Błażej Miasojedow, prof. Piotr Rybka i prof. Anna Zdunik. Przewodniczący przypomniał zgromadzonym, jakie zadania czekają nowo powołaną Komisję Egzaminacyjną. Zaproponował także, aby w momencie powoływania stałych komisji doktorskich, o których będzie mowa w dalszej części posiedzenia, móc rozszerzać te komisje o osoby z komisji egzaminacyjnych. Poinformował także o planach wypracowania pewnej rutyny proceduralnej obowiązującej później w RNDMI.

Prof. Langer zapytał o podstawę rozpatrywania tej sprawy na posiedzeniu. Przewodniczący wyjaśnił, że Rada otrzymała zgłoszenie Kandydata i zgodnie z zasadami formalnymi sprawa pojawiła się w porządku obrad. Prof. Langer zapytał, kto finansuje to postępowanie. Prof. Tarlecki odpowiedział, że sprawami finansowymi zajmuje się Biuro Rad Naukowych.

Prof. Latała, który głos zabrał jako kolejny członek Rady, wyjaśnił zgromadzonym, że mgr. Lemańczyk jest z doktorantem UW.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, powołała Komisję Egzaminacyjną w postępowaniu doktorskim mgr. Michała Lemańczyka, w składzie:

- 1) dr hab. Krzysztof Barański, prof. UW;
- 2) dr hab. Witold Bednorz, prof. UW;
- 3) dr hab. Błażej Miasojedow;
- 4) prof. dr hab. Piotr Rybka;
- 5) prof. dr hab. Anna Zdunik;

stosunkiem głosów 27 za do 0 przeciw przy 0 wstrzymujących się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 17 w sprawie powołania Komisji Egzaminacyjnej w postępowaniu doktorskim mgr. Michała Lemańczyka.

5. Postępowania habilitacyjne

5.1. Nadanie lub odmowa nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Łukaszowi Mikulskiemu

Przewodniczący poprosił o zreferowanie sprawy sekretarza komisji, prof. Tyszkiewicza.

Referent przedstawił pokrótce przebieg prac komisji habilitacyjnej w przewodzie habilitacyjnym dr. Łukasza Mikulskiego. Wypowiedź rozpoczął od przedstawienia zmian, jakie zaszły w komisji habilitacyjnej. Mianowicie, początkowo skład powołany 7 listopada 2019 r. przedstawiał się następująco:

- przewodniczący: prof. Jacek Cichoń (Politechnika Wroclawska),
- sekretarz: prof. Jerzy Tyszkiewicz (Uniwersytet Warszawski),
- recenzenci: prof. Marek Zaionc (Uniwersytet Jagielloński), prof. Jerzy Marcinkowski (Uniwersytet Wroclawski) i prof. Wojciech Penczek (Instytut Podstaw Informatyki PAN),

- członkowie komisji: dr hab. Jakub Kozik (Uniwersytet Jagielloński) i prof. Wojciech Rytter (Uniwersytet Warszawski).

W ciągu prac komisji habilitacyjnej jej przewodniczący poprosił na piśmie Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów o zmianę recenzenta – prof. Penczka – i członka – prof. Ryttera – z powodu możliwego konfliktu interesów. Niektóre z publikacji, które dr. Mikulski zawarł w cyklu stanowiącym osiągnięcie naukowe, powstały w związku z realizacją przez Habilitanta zadań badawczych w ramach projektu kierowanego przez prof. Penczka, a z prof. Rytterem Habilitant miał wcześniejszą wspólną publikację. Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów powołała na funkcję recenzenta zamiast prof. Penczka – prof. Volkera Diekerta (Uniwersytet w Stuttgarcie), a na funkcję członka komisji w miejsce prof. Ryttera – prof. Krzysztofa Diksa (Uniwersytet Warszawski).

Po otrzymaniu 3 recenzji prace komisji habilitacyjnej ruszyły ponownie. Prof. Marcinkowski i prof. Zaionc w swoich recenzjach opowiedzieli się przeciw nadaniu stopnia doktora habilitowanego, a prof. Diekert za nadaniem stopnia. Ze względu na brak znajomości przez prof. Diekerta języka polskiego pozostali recenzenci przetłumaczyli swoje recenzje na język angielski i udostępnili je prof. Diekertowi. Posiedzenie komisji odbyło się 11 stycznia 2020 r. za pośrednictwem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Prof. Tyszkiewicz podsumowując obrady komisji habilitacyjnej poinformował, że prof. Diekert został przekonany przez pozostałych recenzentów i zmienił swoją opinię na negatywną. Recenzenci argumentowali, iż przedstawione osiągnięcie nie stanowi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej, a więc nie są spełnione wymogi ustawowe do nadania stopnia. Mimo tego, że prac Habilitanta jest wiele, nie zostały one przyjęte z zainteresowaniem, ich cytowalność jest praktycznie zerowa. Metody dowodowe użyte w pracy nie były interesujące. Prof. Diekert sądził, że ma oceniać cały dorobek Habilitanta – stąd wcześniejsza ocena pozytywna. Konkluzją posiedzenia komisji habilitacyjnej dr. Mikulskiego było głosowanie jawne, którego podsumowaniem było przyjęcie jednogłośnie uchwały, która negatywnie opiniuje Radzie Naukowej Dyscyplin Matematyka i Informatyka wniosek w sprawie nadania dr. Łukaszowi Mikulskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka.

Przewodniczący przeczytał wiadomość, jaką otrzymał od prof. Diekerta. Recenzent miał niewiele do dodania w stosunku do meritum napisanej recenzji. Pierwotna recenzja była pozytywna, ponieważ po wglębnieniu się w prace Habilitanta prof. Diekert ocenił habilitację jako „szarą” raczej niż „czarną” lub „białą”. Pamiętając jednak o konieczności jednoznacznej

konkluzji, w recenzji zdecydował się na konkluzję „białą” (pozytywną). Jednak później, na posiedzeniu komisji habilitacyjnej, dzięki dyskusji z pozostałymi członkami uznał, że „szarą” ocenę należy przesunąć w stronę „czarnej” (negatywnej) i zmienił swoje zdanie.

W dyskusji jako pierwszy zabrał głos prof. Sławomir Lasota. Prof. Lasota zwrócił uwagę na liczne uchybienia w postępowaniu habilitacyjnym. Nie wszyscy powołani recenzenci byli specjalistami w zakresie tematyki, w której napisał rozprawę habilitacyjną dr. Mikulski. Prof. Lasota stwierdził, że recenzja prof. Marcinkowskiego nie spełnia warunków stawianych recenzjom prac naukowych jeśli chodzi o obiektywność i rzetelność. Jego zdaniem recenzja pobieżnie wnika w tematykę i osiągnięcia, skupia się bardziej na miejscach publikacji niż na ich zawartości. Sprawia wrażenie, jakby autor nie wczytał się w prace Habilitanta, a dodatkowo recenzent w pewien sposób lekceważy Habilitanta. Następnie, ¼ strony recenzji jest poświęcone negatywnej opinii na temat czasopisma *Fundamenta Informaticae*, w którym została opublikowana część prac. Prof. Lasota wskazał, że jego zdaniem prof. Marcinkowski w swojej recenzji personalnie atakuje dr. Mikulskiego. Druga recenzja, przygotowana przez prof. Zaionca, zdaniem prof. Lasoty, jest podobna do recenzji prof. Marcinkowskiego i negatywnie ocenia Habilitanta z powodu publikowania prac w czasopiśmie *Fundamenta Informaticae*. Ponadto, prof. Lasota zwrócił uwagę, iż według protokołu posiedzenia komisji prof. Diekert został wprowadzony w błąd, ponieważ ocenie nie podlega tylko osiągnięcie zgłoszone do przewodu habilitacyjnego, ale także dorobek Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora.

Następnie zabrał głos prof. Damian Niwiński, który przyznał, że wczytawszy się w protokół uważa, że w protokole znajdują się ogólniki. Wskazał, że Habilitant bierze udział w konferencji, która jest czołową konferencją w tematyce prac Habilitanta, i to jest warte podkreślenia. Dodał, że w recenzjach zostały użyte nieodpowiednie dla języka recenzji naukowej sformułowania. Prof. Oleszkiewicz, określając wprawdzie sam ton recenzji mianem niewłaściwego, przytoczył ten jej fragment, w którym prof. Zaionc opisał cytowalność 8 publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego Habilitanta. Prof. Oleszkiewicz zapytał, czy te konkretne dane dotyczące cytowalności budzą wątpliwości. Przewodniczący poinformował, iż nie sprawdzał dogłębnie, ale w cytowaniach w Google Scholar można odnieść wrażenie, że rzeczywiście wśród cytowań jest wiele pozycji prac, w których Habilitant jest współautorem. Prof. Lasota poinformował zgromadzonych, że w Google Scholar dr. Mikulski ma 289 cytowań, a prof. Zaionc – 520 cytowań. Prof. Langer zgodził się z większością argumentów przytoczonych przez prof. Lasotę, że recenzje negatywne nie

zawierają pełnej merytorycznej oceny osiągnięcia naukowego Habilitanta. W związku z argumentami na temat czasopisma Fundamenta Informaticae, w protokole jest wyraźnie zaznaczone, że dwaj współautorzy Habilitanta są w Komitecie redakcyjnym, co rzeczywiście może budzić obawy o pewien konflikt interesów. Prof. Langer w takim przypadku wolałby unikać takich publikacji. Prof. Mikołaj Bojańczyk zgodził się z przedmówcami, że ton recenzji nie jest odpowiedni i są poruszane kwestie poboczne, ale można też w nich znaleźć bezpośrednio odniesienie do treści. Przytoczył wypowiedź z recenzji prof. Marcinkowskiego: „(...)obiekty są proste, a żadna z metod nie wykracza znacząco poza kurs logiki”. Prof. Bojańczyk zwrócił uwagę, że podobnie o metodach elementarnych i nieciekawych wynikach pisze drugi recenzent - prof. Zaionc. Następnie zwrócił się do członków Rady o potraktowanie tych recenzji i opinii poważnie. Dr hab. Klin, który zabrał głos jako kolejny, wyraził rozczarowanie z powodu braków w recenzjach w przewodzie habilitacyjnym dr. Mikulskiego. Potępił język, jaki został użyty w negatywnej recenzji prof. Marcinkowskiego. Dr hab. Piotr Sankowski zaznaczył, że obydwaj recenzenci publikowali w Fundamenta Informaticae. Prof. Lasota zbiorczo przedstawił dorobek dr. Mikulskiego, wymieniając czasopisma, w których swoje prace publikował Habilitant. Oceniał, że jest to przyzwoity dorobek naukowy. Prof. Tarlecki podzielił zastrzeżenia do tonu recenzji, które zostały przytoczone przez przedmówców. Jednak kluczową sprawą w tej sytuacji jest, że członkowie Rady głosują za nadaniem bądź odmową nadania stopnia, niezależnie od możliwych wad przedstawionych recenzji. Prof. Tarlecki podkreślił, że brakuje w tej dyskusji pozytywnych argumentów, które uzasadniłyby nadanie stopnia doktorowi habilitowanemu dr. Mikulskiemu za wyniki, które zostały przez niego przedstawione. Najlepszą, zdaniem prof. Tarleckiego, jest recenzja prof. Diekerta, gdzie można też znaleźć przekonująco opisany dorobek Habilitanta. Dopiero dyskusja na posiedzeniu komisji habilitacyjnej pozwala na ocenę, czy dorobek i osiągnięcie habilitacyjne jest wystarczające do nadania stopnia doktorowi habilitowanemu. Jednocześnie prof. Tarlecki stanowczo zaprzeczył, aby potencjalny konflikt interesów, spowodowany tym, że współautorzy Habilitanta są jednocześnie członkami komitetu redakcyjnego Fundamenta Informaticae, mógł mieć realny wpływ na publikację prac Habilitanta w tym czasopiśmie. Prof. Wrzosek poprosił ekspertów z Rady o odniesienie się do słów z recenzji jednego z recenzentów, który porównał poziom narzędziowy używany przez Habilitanta do tych z pierwszych lat studiów. Odpowiedział prof. Tarlecki, przyznając po części rację: w pracy Habilitanta jest budowany pewien aparat pojęciowy, obudowany faktami, ale prof. Tarlecki nie wie, czy w nich są zawarte jakieś ważne wyniki matematyczne.

W protokole posiedzenia komisji można znaleźć też negatywną opinię jej przewodniczącego w tej sprawie. Prof. Niwiński poinformował, że sprawdził prace jakie dodał do osiągnięcia Habilitant i kto je prowadził z ramienia komitetu redakcyjnego Fundamenta Informaticae, dzieląc się tą informacją z członkami Rady. Dr hab. Klin odniósł się do słów prof. Tarleckiego i zgodził się, że nie widać przesłanek, które pozwoliłyby na pozytywne rozpatrzenie tej sprawy. Przypomnił, że w „nowym” trybie nie będzie możliwe dalsze procedowanie w przypadku uzyskania dwóch negatywnych recenzji. W związku z tym konieczne będzie szczególnie poważne podejście do pisania negatywnych recenzji. Recenzje będą musiały być odpowiednio napisane, koniecznością będzie jasne i konkretne podsumowanie. Prof. Lasota przypomniał Radzie o wcześniejszych głosowaniach w sprawach habilitacji, gdzie było bardzo mało cytowań prac habilitantów. Prof. Stefan Dziembowski podzielił zdanie na temat recenzji, zaznaczając jednocześnie, że sama habilitacja może być po prostu słaba. Nawiązując do ostatniej wypowiedzi prof. Lasoty stwierdził, że lepiej tak nie porównywać. Habilitacje mają być coraz lepsze, a nie odwrotnie. Habilitacje mają być ukoronowaniem dorobku, który coś wnosi w naukę. Osoba ze słabym dorobkiem nie powinna promować doktoratów, a zgadzając się na słabe habilitacje to właśnie między innymi dopuszczamy. Sekretarz komisji przyznał, że sposób przedstawienia recenzji jest marny, ale dodał jednak, że podczas dyskusji na posiedzeniu toczyła się konstruktywna dyskusja, której wyniki są znane członkom Rady. Prof. Tyszkiewicz przedstawił kryteria, jakie wzięto pod uwagę podczas pisania recenzji i w dyskusji komisji. Zdaniem prof. Tyszkiewicza odpowiada to na pytania, które padły do chwili obecnej. Prof. Bojańczyk poprosił zgromadzonych o argumenty, dla których miałby zagłosować za nadaniem stopnia doktora habilitowanego. Prof. Lasota zacytował wersy z recenzji prof. Diekerta.

Przewodniczący wobec braku dalszych głosów, zaproponował zakończenie dyskusji i przypomniał o dokumentach jakie są dostępne w wyniku pracy komisji habilitacyjnej. Wyjaśnił kwestie formalne w związku z głosowaniem w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia, podkreślając, że do nadania stopnia niezbędna jest bezwzględna większość głosów. Do kwestii formalnych miał zastrzeżenia prof. Langer. Jego zdaniem Rada powinna głosować do skutku, aby uzyskać bezwzględną większość za nadaniem bądź bezwzględną większość za odmową nadania stopnia. Prof. Tarlecki odpowiedział, że prawnicy odradzają taki sposób, ponieważ nie można dwa razy głosować w tej samej sprawie jeśli nie ma do tego formalnych przesłanek. Przewodniczący zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera w sprawie nadania lub odmowy nadania dr. Łukaszowi Mikulskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka, stosunkiem głosów 8 za nadaniem stopnia do 19 przeciw nadaniu stopnia przy 6 wstrzymujących się od głosu opowiedziała się przeciw nadaniu stopnia.

Prof. Langer zwrócił uwagę, że niezbędne jest formalne głosowanie nad uchwałą w sprawie nadania stopnia i jeśli ta uchwała nie uzyska bezwzględnej większości głosów, kolejne głosowanie nad uchwałą w sprawie odmowy nadania stopnia. Mistrz Głosowań przekazał informację o stanowisku Biura Rad Naukowych mówiącym o jednym głosowaniu. Przewodniczący przyznał, że zgodnie z ustawą niezbędne jest głosowanie nad uchwałą w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia, a w świetle poprzedniego głosowania, w jej treści należy umieścić decyzję o odmowie nadania stopnia. Zarządził głosowanie tajne przy użyciu Ankietera nad uchwałą, w treści której odmawia się nadania dr. Łukaszowi Mikulskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka; wynik głosowania: 21 za uchwałą do 8 przeciw uchwale przy 3 wstrzymujących się od głosu.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 18 w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka dr. Łukaszowi Mikulskiemu.

5.2. Nadanie lub odmowa stopnia doktora habilitowanego dr. Michałowi Józwickowskiemu

Przewodniczący poprosił o zreferowanie sprawy dr. hab. Tomasza Maszczyka. Referent przedstawił pokrótce przebieg prac komisji habilitacyjnej w przewodzie habilitacyjnym dr. Michała Józwickowskiego. Habilitant złożył wniosek o wszczęcie postępowania habilitacyjnego 27 marca 2019 r. Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów 5 września 2019 r. powołała komisję habilitacyjną w składzie:

- przewodniczący: prof. Grzegorz Zwara (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu),
- sekretarz: dr hab. Tomasz Maszczyk (Uniwersytet Warszawski),

- recenzenci: prof. Eduardo Martinez (University of Zaragoza), prof. Robert Wolak (Uniwersytet Jagielloński) i dr hab. Piotr Mormul (Uniwersytet Warszawski),
- członkowie komisji: dr hab. Światosław Gal (Uniwersytet Wrocławski) i prof. Henryk Żołądek (Uniwersytet Warszawski).

W ciągu prac komisji habilitacyjnej jej przewodniczący poprosił na piśmie Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów o zmianę recenzenta – prof. Eduarda Martinez’a (University of Zaragoza) z powodu kilkumiesięcznego braku kontaktu z nim. Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów powołała na funkcję recenzenta zamiast prof. Eduarda Martinez’a – dr hab. Michała Kapustkę (Instytut Matematyczny PAN). Podczas zdalnego posiedzenia komisji habilitacyjnej i dyskusji dr hab. Mormul złożył wniosek o wystąpienie do Rady Doskonałości Naukowej o powołanie superrecenzenta, ponieważ recenzje przedstawiają skrajnie różne oceny dorobku Habilitanta. Wniosek nie uzyskał poparcia komisji habilitacyjnej. W konkluzji, biorąc pod uwagę recenzje i oceniając osiągnięcie i dorobek Habilitanta, komisja habilitacyjna przyjęła uchwałę, która negatywnie opiniuje Radzie Naukowej Dyscyplin Matematyka i Informatyka wniosek w sprawie nadania dr. Michałowi Józwickowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka.

Prof. Tarlecki otworzył dyskusję zachęcając dwóch obecnych recenzentów do wypowiedzi. Prof. Wolak rozpoczął swoją wypowiedź od rzeczy pozytywnych: przyznał, że Habilitant ma wiedzę matematyczną, dobrze zna tematykę, którą omawia w swojej pracy. Jednakże wyniki są standardowe, brakuje w nich nowych metod. Prace Habilitanta wprowadzają tylko kosmetyczne zmiany w dostępnych już teoriach. Przykłady są proste i standardowe, brak jest przykładów ciekawych i nietrywialnych. Cytowania są głównie wewnątrz grupy badawczej, w której dr. Józwickowski pracował, i autocytowania. Dr hab. Mormul nie zgodził się z przedmówcą. Uważa, że Habilitant jest wybitnym badaczem, który należy do „drugiej generacji” badaczy algebraizujących i geometryzujących mechanikę. Dr hab. Mormul omówił badania tego środowiska naukowego, w tym prace Habilitanta, i dodał, że pełne owoce tych badań zbierze zapewne dopiero następna generacja badaczy. Prof. Wolak stwierdził, że metody użyte przez Habilitanta są bardzo dobrze znane wewnątrz grupy, a oceniamy tu jego indywidualny wkład. Prosił o ocenę osiągnięcia Habilitanta i tego, co osiągnięcie daje nauce. Prof. Wrzosek powiedział, że rozumie dr. hab. Mormula i jego punkt widzenia opisany w recenzji, ale zadał pytanie, czy praca Habilitanta przyda się na otworzenie czegoś nowego w fizyce matematycznej czy zastosowaniach matematyki, czy to tylko teoria matematyczna

ważna dla niej samej. Prof. Wolak zauważył, że język algebroidów nie jest nowy, używał go też m.in. prof. Grabowski i inni. To klasyczne już narzędzie używane od jakiegoś czasu. Przyznał, że praca objętościowo jest imponująca, miał nadzieję na przeczytanie czegoś odkrywczego, w szczególności liczył na przykłady zastosowań. Brakowało takiego ciekawego przykładu, który by dał nowe spojrzenie na jakiś problem fizyczny. Dr hab. Mormul zacytował kilka zdań z recenzji prof. Kapustki o inspiracji i użyciu przez Habilitanta języka algebroidów. Dodał, że kilka lat temu Habilitant przebywał na stażu w Rouen, gdzie dowiedział się od prof. Respondka o klasycznym i niezamkniętym problemie rozróżniania dynamik wakonomicznej i nieholonomicznej. Habilitant innowacyjnie zinterpretował i, zdaniem dr. hab. Mormula, zamknął to zagadnienie, we współpracy z prof. Respondkiem (prace H2 i H3, proporcje wkładu współautorów 80/20). Prof. Piotr Mucha dołączył do dyskusji, zapytał recenzentów o to, dlaczego prace Habilitanta nie zostały zauważone i opublikowane w dobrych czasopismach. Podkreślił też fakt, że tematyka prac wchodzących w skład osiągnięcia habilitacyjnego nie była dana przez samego Habilitanta, co budzi pewien niepokój i brzmi zastanawiająco. Prof. Wolak także wyraził wątpliwości co do doboru prac i włączenia ich do osiągnięcia. Niektóre publikacje nie pasowały tematycznie do podanego tytułu osiągnięcia. Dr hab. Barański zauważył problem i kontrowersyjną kwestię. Jedna recenzja jest formalnie negatywna, druga formalnie pozytywna, a trzecia nie zawiera zdaniem dr. hab. Barańskiego formalnej i konkretnej konkluzji za nadaniem stopnia czy za odmową nadania stopnia. Dr hab. Barański zapytał, czy Habilitant nie zmienił trochę tytułu bądź nie rozdzielił prac, aby z jakiś względów prace dr. Józwickowskiego i współautora dr. Rotkiewicza, który także składał wniosek o nadanie stopnia doktorowi habilitowanemu, się nie dublowały. Dr hab. Mormul odniósł się do pytania prof. Muchy, wyjaśniając, że praca H2 była anonsem konferencyjnym wyniku, o którym mówił wcześniej, a pełna wersja tego osiągnięcia to praca H3, opublikowana we właściwym dla tej tematyki czasopiśmie. Do dyskusji włączyła się prof. Anna Zdunik, poprosiła o opinię członka komisji prof. Henryka Żołądka. Nawiązując do krytycznego stwierdzenia w recenzji prof. Kapustki, dodała, że powodem dla którego Kandydat nie miał magistrantów była niedawno dopiero podjęta praca na Uniwersytecie. Prof. Żołądek zauważył, że tematyka prac Habilitanta jest trochę rozszerzona o prace z mechaniki. Wymienił dwa nowe wyniki Habilitanta, określając je jako przyczynki. Dodał jednak, że pomimo sympatii dla Habilitanta, nie jest entuzjastą algebroidów i nie widzi perspektyw tego podejścia. Dr hab. Mormul nie zgodził się z prof. Żołądkiem, mówiąc, że prace Habilitanta nie zawierają tylko „dwóch przyczynków do

mechaniki geometrycznej”, lecz stanowią przełomowy wkład do zagadnień zgłębianych w wielu ośrodkach. Prof. Langer, chcąc podsumować dyskusję, zauważył, że rozpatrywane były dwie habilitacje z negatywną opinią komisji habilitacyjnej. Nie ma argumentów, dla których miałby zagłosować pozytywnie w tej sprawie. Wcześniejsze habilitacje o podobnym poziomie nie zakończyły się nadaniem stopnia. Dr hab. Radosław Adamczak zauważył, że w obu postępowaniach (dr. Rotkiewicza i dr. Józwickowskiego) na recenzenta powołano prof. Kapustkę. Obie jego recenzje bazują na pewnych domysłach, dotyczących np. wkładu autora lub powodów późnej publikacji prac. Prof. Langer odpowiedział, że jego zdaniem recenzje przygotowane przez prof. Kapustkę były rzeczowe. Przykład recenzji, jakich zapewne nie powinno się tworzyć, był już pokazany na posiedzeniu we wcześniejszej sprawie.

Przewodniczący wobec braku dalszych głosów poprosił o zakończenie dyskusji i zarządził głosowanie tajne przy użyciu Ankietera, w sprawie nadania lub odmowy nadania dr. Michałowi Józwickowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka; wynik głosowania: 13 głosów za nadaniem stopnia do 16 przeciw nadaniu stopnia przy 4 wstrzymujących się od głosu.

Następnie Przewodniczący zarządził głosowanie tajne przy użyciu Ankietera nad uchwałą, w treści której odmawia się nadania dr. Michałowi Józwickowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka; wynik głosowania: 17 głosów za uchwałą do 15 przeciw uchwale bez głosów wstrzymujących się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 19 w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka dr. Michałowi Józwickowskiemu.

5.3. Nadanie lub odmowa stopnia doktora habilitowanego dr. Adamowi Przeździeckiemu

Przewodniczący poprosił o zreferowanie sprawy dr. hab. Marka Zawadowskiego. Na początku wypowiedzi dr. hab. Zawadowski zapytał, czy jest obecny prof. Jiří Rosický (jeden z recenzentów), co wymagałoby omawiania sprawy w języku angielskim. Wobec

nieobecności recenzenta nadal obradowano w języku polskim. Dr. hab. Zawadowski poinformował Radę, że tematem osiągnięcia naukowego było „Funktory lokalizacji - ich istnienie, konstrukcje, zagadnienie refleksyjności podkategorii”. Postępowanie zostało wszczęte w dniu 8 kwietnia 2019 r. Rada Wydziału Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Warszawskiego wyraziła zgodę na procedowanie postępowania w dniu 13 czerwca 2019 r. Komisję habilitacyjną powołano w dniu 5 września 2019 r, w składzie:

- przewodniczący: prof. Andrzej Skowroński (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu),
- sekretarz: dr hab. Marek Zawadowski (Uniwersytet Warszawski),
- recenzenci: prof. Marek Golański (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie), prof. Bronisław Wajnryb (Politechnika Rzeszowska), prof. Jiří Rosický (Masaryk University),
- członkowie: dr hab. Andrzej Mróz (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu), prof. Stanisław Betley (Uniwersytet Warszawski).

Recenzje – dwie pozytywne i jedna negatywna – wpłynęły w lutym 2020 r. w momencie rozpoczynającej się pandemii. Dalsze prace komisji zostały opóźnione z powodu złego stanu zdrowia przewodniczącego komisji. Niestety, przewodniczący prof. Skowroński zmarł. Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów w połowie listopada na funkcję przewodniczącego powołała prof. Stanisława Kasjana (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu). Posiedzenie komisji habilitacyjnej odbyło się 15 stycznia 2021 r. Podsumowaniem dyskusji na posiedzeniu komisji habilitacyjnej dr. Przeździeckiego było głosowanie jawne, w którym 6 osób poparło nadanie stopnia, a 1 osoba była przeciw, nie było głosów wstrzymujących się. Tym stosunkiem głosów przyjęto uchwałę, która pozytywnie opiniuje Radzie Naukowej Dyscyplin Matematyka i Informatyka wniosek w sprawie nadania dr. Adamowi Przeździeckiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka.

Prof. Kasjan, przewodniczący komisji habilitacyjnej, dopowiedział, że recenzenci pozostali przy swoich wnioskach zawartych w recenzjach. Głównym zastrzeżeniem w negatywnej recenzji było to, że dorobek Habilitanta jest liczbowo bardzo niewielki, ponieważ składa się z niewielu prac, przy małej ilości ich cytowań. Pozostali członkowie komisji habilitacyjnej nie zgodzili się z prof. Golańskim, uważając, że w dorobku naukowym dr. Przeździeckiego, a w szczególności we wskazanym osiągnięciu habilitacyjnym, , zawarte są istotne wyniki

matematyczne. Zgodzili się, że dorobek jest niewielki liczbowo, ale prace opublikowane są w dobrych czasopismach.

Do dyskusji włączyła się prof. Agnieszka Kałamajska, dzieląc się informacją z bazy „Mathematical Reviews”. Dwie publikacje Habilitanta zostały opublikowane w znakomitym czasopiśmie „Advances in Mathematics”. Zdaniem prof. Kałamajskiej nawet jedna publikacja w tym czasopiśmie jest bardzo dobrym osiągnięciem. Widocznym jest, że Habilitant nie publikuje w średnich czasopismach, ale sięga po te najlepsze. Prof. Langer skomentował negatywną recenzję, poinformował Radę o dwóch zarzutach w niej się znajdujących. Mianowicie, jeden to fakt, że Habilitant używał „rażącej formy pierwszej osoby liczby pojedynczej”, a drugi to formułowanie w autoreferacie opisu badań w języku pojęć teorii, kategorii i funktorów. Dodał, że ciężko było znaleźć w recenzji konstruktywną krytykę dorobku i rozprawy habilitacyjnej. Czasopisma, w których publikował Habilitant, są zdaniem prof. Langer'a bardzo dobre i pozytywnie rozpatruje nadanie stopnia doktora habilitowanego w tym przypadku. Prof. Tarlecki zauważył, że w negatywnej recenzji po negatywnej opinii na temat używania języka teorii kategorii i funktorów, recenzent zdanie dalej przeczy samemu sobie, opowiadając się za ich użyciem na odpowiednim poziomie abstrakcji. Sekretarz komisji dodał, że było więcej zastrzeżeń, które po chwili wymienił. Dr hab. Maciej Borodzik, ustosunkowując się do opinii prof. Gołasińskiego, że habilitacja Kandydata jest przedwczesna, stwierdził, że wręcz przeciwnie, jest ona procedowana za późno. Zdaniem dr hab. Borodzika dorobek Kandydata mógł wystarczyć na wszczęcie postępowania już w 2014 roku. Następnie prof. Jan Okniński zgłosił formalny wniosek o przejście do głosowania, ponieważ nie widać w tej sprawie wątpliwości, a argumenty się powtarzają. Prof. Tarlecki oddał jeszcze głos prof. Kasjanowi. Przewodniczący komisji habilitacyjnej poinformował Radę, że mimo iż cytowań jest niewiele, to są one merytoryczne.

Prof. Tarlecki stwierdził, że w związku z brakiem dalszych głosów nie jest konieczne głosowanie za wnioskiem formalnym prof. Oknińskiego, i od razu poprosił o rozpoczęcie głosowania w tym samym trybie, jak w poprzednich sprawach.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera w sprawie nadania lub odmowy nadania dr. Adamowi Przeździeckiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka głosowała następująco: 25 głosów za nadaniem stopnia do 3 przeciw nadaniu stopnia przy 3 wstrzymujących się.

Przewodniczący zarządził głosowanie tajne przy użyciu Ankietera, nad formalną uchwałą, w treści której nadaje się dr. Adamowi Przeździeckiemu stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka. W głosowaniu oddano 25 głosów za uchwałą, 3 przeciw uchwale, bez głosów wstrzymujących się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 20 w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka dr. Adamowi Przeździeckiemu.

5.4. Wyrażenie zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka dr. Piotrowi Nayarowi.

Przewodniczący poinformował Radę, że dr. Nayar, znany członkom Rady, złożył wniosek o wszczęcie postępowania habilitacyjnego. Zaproponował zgodę na przeprowadzenie tego postępowania.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, wyraziła zgodę na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka dr. Piotrowi Nayarowi stosunkiem głosów 27 za do 0 przeciw przy 1 wstrzymującym się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 21 w sprawie wyrażenie zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie matematyka dr. Piotrowi Nayarowi.

5.5. Wyznaczenie recenzenta oraz dwóch członków komisji habilitacyjnej, w tym sekretarza, w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych dr. Marcinowi Peczarowskiemu. Powołanie komisji habilitacyjnej.

Przewodniczący poinformował Radę, że kolejne dwie sprawy dotyczą „nowego” trybu postępowań habilitacyjnych. Tematem osiągnięcia naukowego dr. Peczarskiego jest „Komputerowo wspomagana analiza złożoności problemów algorytmicznych na przykładach gry Mastermind i sortowania przez porównywanie”. Prof. Tarlecki przypomniał, że RNDMI zgodziła się na prowadzenie tego postępowania habilitacyjnego, a Rada Doskonałości Naukowej już wskazała do składu komisji swoich kandydatów. Teraz RNDMI musi wskazać recenzenta, członka i sekretarza komisji, by następnie powołać pełen skład komisji habilitacyjnej. Proponowanym recenzentem jest dr hab. Bartłomiej Bosak (Uniwersytet Jagielloński), członkiem komisji prof. Damian Niwiński (Uniwersytet Warszawski), a sekretarzem dr hab. Jakub Radoszewski (Uniwersytet Warszawski). Profesor krótko przedstawił Radzie sylwetkę proponowanego recenzenta.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, wyznaczyła recenzenta oraz 2. członków (w tym sekretarza) Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania dr. Marcinowi Peczarskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka:

- dr hab. Bartłomiej Bosek (Uniwersytet Jagielloński) – recenzent,
- prof. dr hab. Damian Niwiński - członek Komisji,
- dr hab. Jakub Radoszewski - sekretarz Komisji,

we wszystkich trzech przypadkach stosunkiem głosów 29 za, bez głosów przeciw i bez głosów wstrzymujących się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, powołała Komisję Habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka dr. Marcinowi Peczarskiemu, w składzie:

- 1) dr hab. Piotr Faliszewski (Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie) – przewodniczący,
- 2) dr hab. Jakub Radoszewski (Uniwersytet Warszawski) – sekretarz,
- 3) prof. Stanisław Radziszowski (Rochester Institute of Technology, USA) – recenzent,
- 4) prof. Zbigniew Lonc (Politechnika Warszawska) – recenzent,
- 5) prof. Daniel Simson (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu) – recenzent,

6) dr hab. Bartłomiej Bosek (Uniwersytet Jagielloński) – recenzent,

7) prof. Damian Niwiński - członek Komisji

stosunkiem głosów 29 za nadaniem stopnia, bez głosów przeciw i bez głosów wstrzymujących się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 22 w sprawie powołania Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka dr. Marcinowi Peczarskiemu.

5.6. Wyznaczenie recenzenta oraz dwóch członków komisji habilitacyjnej, w tym sekretarza w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka dr. Piotrowi Skowronowi. Powołanie komisji habilitacyjnej.

Przewodniczący poinformował Radę, że temat osiągnięcia naukowego dr. Skowrona to „Aksjomatyczne i algorytmiczne własności reguł wyboru komitetów” i przypomniał, że RNDMI wyraziła zgodę na prowadzenie tego postępowania habilitacyjnego, a Rada Doskonałości Naukowej zaproponowała do składu komisji swoich kandydatów. Proponowanym recenzentem jest dr hab. Marcin Bieńkowski (Uniwersytet Wrocławski), członkiem komisji prof. Barbara Dunin-Kęplisz, a sekretarzem dr hab. Michał Skrzypczak.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, powołała recenzenta oraz 2. członków (w tym sekretarza) Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania dr. Piotrowi Skowronowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka:

- dr hab. Marcin Bieńkowski (Uniwersytet Wrocławski) – recenzent, stosunkiem głosów 27 za nadaniem stopnia do 0 przeciw nadaniu stopnia przy 0 wstrzymujących się od głosu.
- prof. Barbara Dunin-Kęplisz – członek komisji, stosunkiem głosów 26 za nadaniem stopnia do 0 przeciw nadaniu stopnia przy 1 wstrzymujących się od głosu.
- dr hab. Michał Skrzypczak – sekretarz, stosunkiem głosów 26 za do 0 przeciw nadaniu stopnia przy 1 wstrzymującym się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, powołała Komisję Habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka dr. Piotrowi Skowronowi, w składzie:

- 1) dr hab. Jakub Kozik (Uniwersytet Jagielloński) – Przewodniczący,
- 2) dr hab. Michał Skrzypczak (Uniwersytet Warszawski) – sekretarz,
- 3) prof. Ariel Procaccia (Harvard University) – recenzent,
- 4) prof. Saket Saurabh (The Institute of Mathematical Sciences, HBNI, Chennai, Indie) – recenzent,
- 5) dr hab. Marcin Bieńkowski (Uniwersytet Wrocławski) – recenzent,
- 6) dr hab. Bartosz Walczak (Uniwersytet Jagielloński) – recenzent,
- 7) prof. Barbara Dunin-Kępicz - członek Komisji

stosunkiem głosów 28 za do 0 przeciw przy 1 wstrzymującym się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 23 w sprawie powołania Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie informatyka dr. Piotrowi Skowronowi.

6. Uchwała RNDMI w sprawie powołania stałych Komisji Doktorskich

Przewodniczący przedstawił propozycję składów stałych komisji doktorskich. Zaproponował, w uzgodnieniu z władzami Wydziału i instytutów, by działały 4 komisje doktorskie: Komisja Informatyczna, Komisja Algebraiczno-Topologiczna, Komisja Algebraiczno-Probabilistyczna, Komisja Interdyscyplinarnych Zastosowań Matematyki i Informatyki. Prof. Tarlecki poinformował, że składy komisji doktorskich będą mogły być zmieniane w zależności od potrzeb. Przy okazji dodał, że w skład przyszłych komisji egzaminacyjnych będą osoby ze składów komisji doktorskich oraz wytypowani specjaliści w danej dyscyplinie.

Propozycja składu Komisji Informatycznej to:

- prof. Damian Niwiński – przewodniczący,
- członkowie: prof. Mikołaj Bojańczyk, prof. Stefan Dziembowski, dr hab. Marcin Dziubiński, dr hab. Leszek Kołodziejczyk, dr hab. Marcin Pilipczuk, prof. Leszek Plaskota, dr hab. Jakub Radoszewski.

Proponowany skład Komisji Algebraiczno-Topologicznej:

- dr hab. Andrzej Weber – przewodniczący,
- pozostali członkowie: dr hab. Maciej Borodzik, prof. Adrian Langer, prof. Witold Marciszewski, dr hab. Jerzy Matczuk, dr hab. Szymon Toruńczyk, dr hab. Anna Zatorska-Goldstein.

Proponowany skład Komisji Algebraiczno-Probabilistycznej:

- prof. Piotr Rybka – przewodniczący,
- pozostali członkowie: dr hab. Radosław Adamczak, dr hab. Marcin Bobieński, dr hab. Mirosław Kowaluk, prof. Grzegorz Łukaszewicz, prof. Piotr Mucha, prof. Anna Zdunik, prof. Henryk Żołądek.

Proponowany skład Komisji Interdyscyplinarnych Zastosowań Matematyki i Informatyki:

- dr hab. Bartosz Wilczyński – przewodniczący,
- pozostali członkowie: dr hab. Marek Bodnar, prof. Jacek Jakubowski, dr hab. Błażej Miasojedow, dr hab. Henryk Michalewski, dr hab. Marcin Mucha, prof. Dominik Ślęzak.

Przewodniczący zaznaczył, że wybór składów komisji był przedmiotem licznych dyskusji z władzami Wydziału i instytutów. Podkreślił, że do każdego konkretnego postępowania doktorskiego mogą być w skład komisji doktorskiej powoływane także osoby bliższe danego tematu.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag zarządził głosowanie.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, powołała stałą Komisję Doktorską Informatyczną na czas kadencji Rady Naukowej Dyscyplin Matematyka i Informatyka stosunkiem głosów 35 za bez głosów przeciw i bez głosów wstrzymujących się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, powołała stałą Komisję Doktorską Algebraiczno-Topologiczną na czas kadencji Rady Naukowej Dyscyplin Matematyka i Informatyka stosunkiem głosów 35 za bez głosów przeciwnych i bez głosów wstrzymujących się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, powołała stałą Komisję Doktorską Algebraiczno-Probabilistyczną na czas kadencji Rady Naukowej Dyscyplin Matematyka i Informatyka stosunkiem głosów 31 za do 1 przeciw przy 2 wstrzymujących się.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, powołała stałą Komisję Doktorską Interdyscyplinarnych Zastosowań Matematyki i Informatyki na czas kadencji Rady Naukowej Dyscyplin Matematyka i Informatyka stosunkiem głosów 31 za do 1 przeciw przy 3 wstrzymujących się.

Rada Naukowa Dyscyplin Matematyka i Informatyka w głosowaniu tajnym podjęła Uchwałę nr 24 w sprawie powołania stałych komisji doktorskich: Komisję Informatyczną, Komisję Algebraiczno-Topologiczną, Komisję Algebraiczno-Probabilistyczną, Komisję Interdyscyplinarnych Zastosowań Matematyki i Informatyki na czas kadencji Rady Naukowej Dyscyplin Matematyka i Informatyka.

7. Kandydaci do nagród Prezesa Rady Ministrów.

Przewodniczący przypomniał, że Rada może wytypować kandydatów do nagród Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą się rozprawę doktorską i za wyróżniające się osiągnięcie habilitacyjne w dwóch dyscyplinach: matematyce i informatyce. Następnie zaprezentował sylwetki kandydatów w dyscyplinie matematyka: za wyróżniającą się rozprawę doktorską dr Michał Miśkiewicz, a za osiągnięcie habilitacyjne dr hab. Tomasz Kochanek. Przewodniczący poprosił o zgłaszanie uwag do tych kandydatur. Prof. Rafał Latała rozpoczął dyskusję, pytając czy koniecznym jest wytypowanie dwóch kandydatów w dyscyplinie. Prof. Tarlecki wytłumaczył, że są to dwie różne kategorie nagród i kandydaci nie będą ze sobą konkurować. Przewodniczący przypomniał, że krótkie uzasadnienia i opisy sylwetek Kandydatów były wcześniej udostępnione w materiałach Rady, i dodał, że są to bardzo przekonujące kandydatury.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag stwierdził, że odpowiednie formalne wnioski i opinie zostaną przygotowane i na kolejnym posiedzeniu Rady przedstawi propozycję uchwały popierającej te wnioski.

W dyscyplinie informatyka do nagrody za wyróżniające się osiągnięcie habilitacyjne zgłoszono dwie kandydatury: dr hab. Wojciech Czerwiński i dr hab. Paweł Parys.

Przewodniczący poprosił prof. Lasotę o przedstawienie kandydatury dr. hab. Wojciecha Czerwińskiego. Prof. Lasota krótko zaprezentował osobę Kandydata: dr hab. Czerwiński uzyskał nagrodę za najlepszą pracę na konferencji STOC za wybitny, uzyskany ze współautorami wynik, rozwiązujący otwarty od wielu lat problem. Recenzje, które Kandydat otrzymał w postępowaniu habilitacyjnym były niezwykle pozytywne. Prof. Tarlecki poprosił prof. Niwińskiego o prezentację kandydatury dr. hab. Pawła Parysa. Według Prof. Niwińskiego trudnym będzie wybranie jednego kandydata, ponieważ każdy ze zgłoszonych ma świetne osiągnięcia. Dr hab. Parys rozwiązał problem, który był otwarty od lat 70. XX wieku. Recenzenci jednogłośnie opiniowali osiągnięcie habilitacyjne dr hab. Parysa jako imponujące i powalające. Prof. Langer zapytał, który problem był ważniejszy do rozwiązania. Prof. Lasota nie chciał odpowiedzieć na to pytanie, zauważył jednak, że dr hab. Parys działa w pojedynkę, a dr hab. Czerwiński pracuje w zespołach. Jednak w zespole współautorskim to dr hab. Czerwiński wpadł na pomysł rozwiązania problemu. Zespół liczył 5 osób, łącznie z dr hab. Czerwińskim. Przewodniczący zaznaczył, że Rada ma problem z wyborem, ponieważ oba te wyniki są bardzo wartościowe, a dorobek kandydatów świetny. Niemniej Rada może wskazać tylko jednego kandydata. Prof. Wrzosek zapytał czy Kandydaci są w porównywalnym wieku i otrzymał pozytywną odpowiedź od jednego z członków Rady.

Przewodniczący wobec braku dalszej dyskusji i uwag poprosił o uruchomienie głosowania.

Rada, w głosowaniu tajnym przy użyciu Ankietera, wytypowała kandydata do Nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżniające się osiągnięcie habilitacyjne w dyscyplinie informatyka wynikiem: dr hab. Wojciech Czerwiński – 9 głosów, dr hab. Paweł Parys: 19 głosów, wstrzymało się od głosu 6 osób. Przewodniczący dodał, że odpowiedni formalny wniosek w sprawie kandydatury dr. hab. Parysa i opinie zostaną przygotowane i na kolejnym posiedzeniu Rady przedstawi propozycję uchwały popierającej ten wniosek.

8. Wolne wnioski

Prof. Langer, wobec późnej już wówczas pory, poprosił o planowanie krótszych posiedzeń Rady. Przewodniczący poinformował, że przy takim nagromadzeniu spraw uznał, że jednak lepiej przeprowadzić jedno długie posiedzenie niż zwoływać posiedzenia w dodatkowych terminach. Podziękował za uczestnictwo w posiedzeniu i zaprosił na kolejne, które odbędzie się 25 marca 2021 r.

Przewodniczący Rady Naukowej
Dyscyplin Matematyka i Informatyka

Prof. dr hab. Andrzej Tarlecki

Protokół sporządziła: A.Augustyniak

